

Ha nem születtem volna le magyarnak,
E néphez állnék ezennel én.

Mert elhagyott, mert a lezelhagyottabb
Minden népek közt a föld kerékén.

3 Sz

Jelentés:

1978, október

Az elmúlt hat hónap munkájára megelégedéssel tekinthet vissza Munkaközösségünk majd minden tagja, valamint egy torontói öregcseserkész vezető s a montreali munkaközösség néhány tagja. Jámbor Lajos kanadai öregcseserkész vezetőnek a fillmorei lány örsvezető barak befejezésére vonatkozó kérését, eddig kb. háromnegyed részben, teljesítettük. De beszéljenek a számok: Eddig Hamiltonban \$ 845.00, Montrealban \$374.90 gyűjtöttünk s utaltunk át anyag vásárlás céljára. A munkaórák száma, utazási s szabadedőt nem számolván, de a felmérésre s tervezésre fordított időt beleértve, kb. 330 órát tett ki.

Azok számára, akik betegség vagy más elfoglaltság, munka, stb. miatt nem vehettek részt munkánkban, megpróbálok összefoglalni az eseményeket:

Április 22.-én nyolcan másfélnapos kirándulásra lementünk Fillmoreba, hogy a felmérést elvégezzük, s a költségvetéshez az anyaglistát összeállítsuk. Gyönyörű tájban indultunk, s az idő végig kitartott mellettünk. New York államban még imitt-amott hó fedte az erdőket, s a cs. parkban is volt még néhány hófolt. Motelben aludtunk, de különben az egész időt a parkban töltöttük. A "Pentagon" előtt raktunk tüzet. Az egyik asztal-padot kihoztuk a napra, mert az épületben még hideg volt. Ott az Isten szabad ege alatt végeztük a papírmunkát, tartottuk a megbeszéléseket. Néhányszor felgyalogoltunk a barakhoz, sőt még Ubulba' házához is ellátogattunk kétszer, de sajnos nem volt otthon. Munkánkat elvégezvén hazaindultunk, s kora délutáni órákban már haza is érkezünk.

A munka tervezése folyamán kiderült, hogy a világítótesteket s villanyvezetékek egy részét át kell helyeznünk. Ezért felkértük Baranyai Józsi (Toronto) s Márton Józsi, hogy jöjjenek le velünk a pünkösdi akadályverseny idején, s míg mi a verseny lebonyolításánál segítkezünk, addig végezzék el a villanyszerelést. Ezt kemény munkával be is fejezték. Bodnár Gábor személyesen akarta megköszönni munkájukat, de amint kiderült, Baranyai Józsi már hazament, Márton Józsi pedig sehol sem találtuk. Így csak "másodkézből" kapták meg a köszönetet.

Közben megindult a gyűjtés Hamiltonban és Montrealban. Deme Ili kezdte a felajánlások sorát, még a télen, de komolyabban csak a költségvetés elkészítése után kezdtük a gyűjtést. Mindenki derekasan kivette a részét. Bár a Szövetség által kiadott körlevél csak \$ 15.00 -t kért, számosan sokkal mélyebben nyúltak a zsebükbe. Száz, százötven dolláros adomány is volt. A hamiltoni csapatparancsnokok is szépen - kérés nélkül - adtak. Az adományozók névsora:

Lamperth Zoltán, Pusztai László, Deme Ili, Pálfay Dezaó, Hamiltoni Magyar Társadalmi Klub, Magyaródy Sz., Szabó János, Schmidt Marci, Lőrincz A., Márton József, Kardos Géza, id. Szőke László, Walki A.-né, Hungaria Sport Egyesület, Jankura Akos, Seregélyes Marci, Kiss Erika, Balogh Lajos, Cserhádi Léni, Hegedűs Ilona, Szűcs Béla és Kazal László.

Montrealból: id. Lantos Ferenc, Balogh László, Guttman László, Klein O., Süßmanné, Schnurmacher A., Rulluin G., Varga Ernő, Fairmount Meat, Rüll Ferenc, Sári Károly, Kocsis László.

Az építőtábor június 10-11-én rendeztük, miután az anyag leszállításáról gondoskodtunk. Ismét ragyogó időnk volt. Az első kocsi - ahogyan az már történni szokott - a legtávolabbi pontról futott be: Montrealból. Lantos Feri és Balogh Laci (a fiával) egész éjjel hajtottak, hogy le ne maradjanak a munka kezdetéről. Mi hamiltoniak persze csak 10 - 11 óra körül szédelegettünk be. A munka azonnal indult. Míg a felnőttek a felső keretezést vágták s szögelték be, addig a fiatalok erős ütemben tették fel a szigetelő üveg gyapotot. Mire a szigetelés félúton volt, a gipszlemezeket kezdték felrakni az "öreges". A mennyezet után a falak következtek. Itt már a legkisebbek is kalapácsot ragadtak. A munkaláz apraját - nagyját magával ragadta. Még nem láttam senkit, aki akár pénzért is, ilyen állandó iramú munkát végzett volna. A legkisebb gyerek, Shelly is hasznos tagja volt a társadalomnak; felkapta a limonádés kancsót, s hordta az italt a szomjuhozóknak. A hölgyek is vagy segítettek a férfiaknak, vagy főztek, terítették, mosogattak. Senki sem volt tétlen. Rövid vacsoraszünet után, villanyfénynél ment a munka tovább. Csak akkor hagyta abba a munkát a társulat, amikor már több bütökösujjat ért a kalapács, mint szöveget.

Rövid táborút után a gyerekek lefeküdtek, míg mi, a már nem egészen gyerekek a tűz körül maradtunk még vagy egy órácskát, s főként Lantos Feri kalandjain derültünk. Szóba került még a Quebec-i magyarok sorsa is, s ezen a komoly témán fejeztük be táborútünket.

Takarodó előtt, megegyeszer megnéztem a barakot. A még reánkivárho munka láttán, kételyeim támadtak a befejezését illetően. Hiába, ilyen nagy munkát nem lehet másfél nap alatt befejezni... Már a következő építőtábor - nak kerestem helyet a zsúfolt naptárban, hiszen a VK tábor előtt a barakot lakhatóvá és tűzbi ztossá kell tennünk.

Hál' Istennek, másnap kicsinyhitűnek bizonyultam. A tábor apraja-nagyja, reggeli után újult erővel esett neki a feladatnak. Az előző napi munka-ütem még fokozódott. Mindenkit a befejezés akarata fűtött, s az erőfeszítés eredményes volt. A kitűnő gulyás után, amelyen, a szintén a tábor egyik építményén dolgozó Kálnoky Ernőt és feleségét is vendégül látták hölgyeink, már csak kisebb munkák maradtak, s a takarítás.

Ubul bá' miséje után tábor bontottunk, s befejezett munka jóleső fáraságával búcsúztunk a parktól s egymástól. A montrealiak előtt állt a leg-hosszabb út; 850 km. Lantos Feri s Balogh Laci az elő bizonyíték a kevesek összefogásának erejére: Gyűjtöttek, maguk is fizettek, s több mint 1700 km-t hajtottak, hogy kemény munkájukkal is hozzájáruljanak a jövő magyar vezetőinek kiképzéséhez.

Június végén Passaicban megtartott "Pontozo" alkalmával, Bodnár Gábor személyesen köszönte meg a jelenlévő hamiltoniaknak; a Márton, Jankura, Lamperth és Magyaródy házaspároknak kimagasló munkájukat s kérte, hogy Munkaközösségünk minden egyes tagjának - Hamiltontól Montreálig - fejezzük ki köszönetét. Jámber Lajos, aki a tábor építéséért felelős, szintén elismerésének adott kifejezést, s további segítségünket kérte.

Az előkészítésben s a munkában a következők vettek részt; Jankura Ákos, Baba, Muci, Andor - Márton Józsi, Otti, Edit - Lamperth Zoli, Cili, Zoli, Shelly - Pusztai Laci, Chris - Fodor Pista - Magyaródy Szabolcs, Rózi - Kazal Laci - Kardos Géza, Tomi - id. Lantos Feri - Balogh Laci és fia.

A barak teljes befejezésére jövő tavaszon kerül sor. Pünkösdkor s június 9-10.-én rendezünk építőtáborokat. Készüljünk fel..., mindenkit varunk.

ÖSZRE IS AKADT MUNKÁNK: Eordógh pater felajánlotta a Szt. István egyházzség új épületének emeletén lévő két szobát a cserkészeknek. Erre nagy szükség van, mert a gyerekek korcsoportokra osztása és foglalkoztatása - helyhiány miatt - nehézségekbe ütközött. Az őrök zavarták egymást munkájukban, s különösen a kicsiknél volt lehetetlen a figyelmet s a felelősséget. Az épület belső munkálatai - munkáskéz hiányában - lassan haladtak. Mivel a használatba vétel elsősorban érdeke a cserkészeinknek, Junkura Akos és Eordógh pater kérésére mi is munkába állunk. Okt. 6.-án már hatan dolgoztunk, cserkész szülők és öregcserkészek.

Magyar érdek - magyar ügy.

Áprilisi számunkban felvetettük a kérdést, mi a különbség a magyar érdek s a magyar ügy között. Az elmúlt hat hónap alatt beszélgettünk erről imitt-amott, sőt egyik összejövetelünkön téma is volt. Amint kiderült, legtöbbször nem is gondoltak a különbség lehetőségére. Nem is csoda. Vándorlásunk kezdete óta, akár 45-ben, 56-ban vagy akár 78-ban indultunk a nagyvilágba, annyit hallottunk a legfontosabb "magyar ügyről" vagy "magyar érdekről", amelyet támogatunk "kötelességünk", hogy legtöbb hazánkfiának borsózdik a háta, ha e két kifejezés egyikét is hallja. Eleinte meghatódva fogadtuk, ha valaki felkért bennünket a "csatlakozásra", vagy első megtakarított filléreinket vitték el erre vagy arra a nem "magyar ügyre".

A lelkesedésnek s meghatódottságunknak hamar vége lett. Rájöttünk, hogy a szervezetünk többnyire a diszelnökből, elnökből, társelnökből, egyéb tisztségviselőből s három és fél tagból állt. Vagy legjobb esetben helyi jelentőségű egyesületről volt szó, meghatározott céllal, irodalmi, sport, vagy esetleg párt alapon. Vezetőik - döntő többségben - jóindulatú, de rék emberek ugyan, merthiszen - elképzelésük szerint - a magyarságot szolgálják.

A magyarságot pedig csak úgy szolgálhatjuk, ha ismerjük a magyar nemzet érdekeit. Ezeket, leegyszerűsítve, két pontba foglalhatjuk össze:

- 1 A magyarság fennmaradása és gyarapodása a Kárpátmedencében.
- 2 Az érdekeinket sértő propaganda ellensúlyozása, s befolyásos barátok szerzése külföldön.

Az első pont, az otthoniakon múlik. Mi, helyettük nem szaporodhatunk, vagy állhatunk ellen a beolvasztási nyomásnak.

A második pont, Magyarország geopolitikai helyzete folytán, majdnem kizárólag a mi feladatunk. (Erre kellene összpontosítani minden erőnket.)

Után a "magyar érdek" fogalmát - leegyszerűsítve ugyan, de - meghatároztuk, minden más tevékenység, önmagunkat szolgáló "magyar ügy" lehet. Nézzünk meg néhány példát:

Egyházak: Ha magyar iskolákat, cserkészcsapatokat tartanak fenn; magyar érdek. Ha nem, csak magyar ügy.

Magyar Házak, Klubok: Ugyanaz vonatkozik rájuk, mint az egyházakra, de mivel felsőbb hatóságok nincsenek, a magyar érdeket szolgáló csúcsszervezetek komoly anyagi támogatása is feladatuk volna.

Irodalmi Körök: Magyar ügy.

Sport Egyesületek: Ha a befogadó országokat nem antagonizálják magyar mivoltuk kihangsúlyozásával; magyar ügy. Ha bírót vernek, egyenesen károsak.

Miután már szereztünk egy kis gyakorlatot, válasszunk ki néhány olyan szervezetet, amelyek vitathatatlanul magyar érdekeket szolgálnak, főcélként:

Egyetemi tanszékek, vagy azok megszervezésére, fenntartására alakult szervezetek. Egyrészt a második, harmadik generá-

ciót tanítja a magyar tudományokra, másrészt idegen hallgatókat ismertet meg törthelmünkkel, irodalmunkkal és jogos törekvéseinkkel.

Minden olyan szervezet, amelyik idegen nyelvű szakkiadványaival, fegyelmezett tüntetéseivel, száraz igazságra épített cikkeivel, kiadványaival, hirdetéseivel az utódállamok magyarellenes propagandáját támadja. Ebbe a csoportba tartozik legtöbb erdélyi szervezet, talán a CHRR az élen.

A Magyar Cserkész Szövetség: Mienk az egyetlen sikeres, magyar világszervezet. Mi termeljük ki, az egyetlen, magyarságélményt szerzett, minden évben megújuló, vezető réteget. Tagjaink minden szervezetben, megmozdulásban évről évre nagyobb szerephez jutnak. Mi adjuk az emigráció jövőjéhez, nemzeti érdekeinkért munkálkodó szervezetekhez az alapot: A MÁSODIK GENERÁCIÓT.

Vegyes érzelmek néhány kultúr együtes látogatása után:

A Rajkó zenekar: Örvendetesen erősíti cigány mivoltunk hírét széles e világon. Ellensúlyozására száz Liszt, Kodály vagy Bartók sem lenne legendő. Határozottan káros s bosszantó, tehát mindannyian elmegyünk s egymást tiporjuk agyon a jegyekért.

Radio zenekar: Ha valaki ennek a "Budapest" néven túsózó zenekarnak a propaganda értékére kíváncsi, olvassa el a hamiltoni spectator zenekritikusanak dicsőhimuszokat zenő cikkét. Nem a jelenlegi kormányt dicsérte, hanem a magyar zenei kultúra képviselőit, egy világszínvonalú zenekart. Itt Hamiltonban nem panaszkodhatunk, a Rajkó előadásán megjelent magyarok fele ide is eljött...

A Marosvásárhelyi Magyar Színház: Hamilton. Telt ház. Könnyekig meghatódva hallgatjuk a kitűnő színész nő újkáról a székely balladákat. Vadul tapsolunk a táncosoknak. A székely göbe tréfáin kacagunk. Nemcsak mi. Ceausescu is kacag. Nagyokat. Rajtunk. "Ime - mondják a román propagandisták - a bizonyosság, hogy mi nem nyomjuk el a magyarokat. Meg azt sem bánjuk, ha a színészeik egy csoportja kimegy Amerikába, s az odamenekeült magyar fasisztáknak tartanak előkát. Még, hogy mi üldöznénk a magyarokat? Láthatja mindenki, ez csak szemenszedett náci hazugság...."

Uraim! Hol van a sokat emlegetett kultúr főlányunk? Hol van a józan ítélőképességünk? Hol van a politikai érzékünk?

Hunyadi Mátyás Ö.Cs.M.K.
42 Juanita Dr.
Hamilton, Ont.
L9C 2G3

A nyomtatás és postázás penzbe kerül. Hozzajáratulást szívesen örömezt elfogadunk

Szobámban egy szál gyertya ég.
Fejem felett plafonként
Istennek szabad ege
a csillagokkal teletűzdelve,
honnán álmélkodva néz le rám
megszokott útját járva
a hold.

MONTREAL

Nem mintha félnék,
de biztosítékul
teletűzdelve környékem,
- ott állnak, majdnem édig érve,
mostani hazám büszkeségei,
/bár hótól megrakottan/ -
a fenyők.

ÁPRILIS 9-én

23. Szent László cscs.

105. kanadai ücs. m.k.

37. Szent Margit cscs.

DÉLUTÁNI TÁBORTŰZ EMLÉKEI

A tereben gyermeki és cserkészszívekben
a tábortűz malangtű lángjával ég....
Birtatón a jövőbe nézve
ici-pici csapatunk körüljárja a lángot.
A terem vasgyúrói, mint omujából bujt medvék,
próbálgatják ügyességükkel tágasabb tereket,
hogy a szűkreszorító tél multával,
szabadbavágyó tudásuk legjava kibörjön, mintha tágas erdők közt járna.
A hatalmas fenyőkkel szembenézve, csatakiáltásokkal
szánhaborúra, zászlós morzéra, lepényezésre,
esti szabadba tábortűzre,
- őrséget állva a fenyőkkel - éjszakai riadókra,
jubileumra készülve,
és ezt az egészet mégis most tereben, körszínpad-jelenettel
szépen csokorba szedve, mint mezel virágot,
adták a szülőknak és vendégeknek.

A táborok ilyenkor a hadat is járt volt katonák
kuruc vagy labanc énekeit dalolják....
"Fel, fel, vitézek!" vagy "Édesanyám"....
és más, a szívhez oly közelálló énekkel
készül a búcsúóra.

Már megint búcsúzunk.
Gyorsan széthordják még a süteményt, kávéat vagy tejet.
Lassú beszélgetés, ismerkedések közben
egy-egy jelenetnek, vagy az egésznek szól az elismerés.
Cserkészek! Vezetőki most figyelem!
A nagy általános elismerést kiérdemeltétek,
de, ha megengeditek, én most messzabbre megyek!

A M.Cs. Sz. örökös tiszteltbeli Elnökétől,
Miklós bá'-tól ezt hallottam:
Nagyon jól sikerült; látszik, hogy mindenki készült rá.
Oly szépen ment minden sorjában, még a legkisebbeknek is!
Valóban cserkészek voltak, és megérdemlik a dicséretet.
Ez cserkészmunka volt.
Igy tovább a 25 éves jubileum felé.

Jó munkát! L.F.

MONTREALI MELLÉKLET

AZ 1978-AS MÁRCIUSI SZABADSÁGÜNNEPÉLY BESZÁMOLÓJA

Lantos Feri bá'

Most is, mint minden évben cserkészcsapatunk résztvettek a magyarság legszen-
tebb Ünnepején. Csapatunk fegyelméletten vonultak fel nemzeti és csapatzászlóikkal, hogy
megemlékezzenek dicső szabadságharcunkról.

A gyönyörűen feldiszitett Egyházközségünk negytermében, a kanadai és québeci
zászlók alatt a magyar-iskolások, a nagyszámúban megjelent szülők és nézőközönség örömmel
nézték cserkészcsapatunk büszke felvonulását.

Lélekemelő volt látni azt a sok apró gyereket, akik felemelt fejjel, öntudato-
san vettek részt a gyönyörű Ünnepején.

Meghatott örömmel hallgatták a kicsi szájkból elhangzó szavakat, és külön-
ösen akkor ujjongott a szívük, amikor büszkén mondták: "Én magyar vagyok!".

Tapeviharral fogadták magyar táncainkat és táncosainkat, akik az egyes tájegy-
ségeknek megfelelő, szebbnél-szebb népi viseletben ropták gyönyörű magyar táncainkat.
Magyon szép volt.

Az Ünnepe beszédet a Torontóban élő költő, Fáy Ferenc mondta. Beszél a magyar-
ság hovatarozásáról; drámaian fejtegette a Szent Korona sorsát. Köszönjük neked, Fáy
Ferenc.

A "Talpra magyari"-t Pápay Ferenc, öreg bajtársunk szavaltta el. Elcsukló han-
gon kiáltotta: "Rabok tovább nem leszünk!".

Az Ünnepe dr. Komjáthy Aladár nagytiszteletű úr zárószavaival fejeződött be.

Kedves Honfitársaim! remélem, Ti is úgy éreztétek, hogy büszkék lehetünk arra,
hogy magyarok vagyunk, és hogy érdemes továbbra is magyarnak lenni. - Dolgozzatok, és se-
gítsétek fiataljainkat, hogy Petőfi lánglalkéval vigyék tovább a zászlót, és hogy az úr
adja meg a lehetőséget, újra szabad Magyarországnak legyén.